

stillede Forslag, har troet, at det ikke kunde misforstaaes, at der i Udcastet ikke var Tale om en Expropriation, skal jeg ganske vist indrømme, at det ikke er nogen Expropriation, men jeg troer dog, at det meget vel kan forstaaes derhen, og det er kun Frygten for, at det skulde blive forstaaet saaledes, der har foranlediget Udvalget til foreslaae, at det skulde udgaae, navnlig fordi at det i og for sig ikke er til nogen Nytte, at det bliver staaende, naar det ikke skal have den Betydning. Thi Erstatning for Jordens Afgivelse til nødvendig Udvidelse af Veiens Bredde kan henføres under de øvrige Udgiftsposter, og naar man gaar ud fra den Betragtning, have vi ikke anset det nødvendigt, at det kom ind i Loven. Det er, som man maaskee vil erindre, blevet misforstaaet af et, hvad jeg maa ansee sagtyndigt Medlem, nemlig den ærede Rigsdagmand for Standerborg Amts 1ste Valgkrets (E. M. Jespersen), idet han meente, at Sogneforstanderskabet ifølge den anden Post kan kjende, om hvor bred Veien skulde være, og satte det i Forbindelse med Bestemmelsen i § 8, hvorefter En eller Anden kan tvinges af med Jord til Veien, og det forekommer mig, at det vilde være høist uheldigt, om en slig Opfattelse skulde finde Indgang mellem Sogneforstanderskaberne, hvem man ikke kan tiltrøe nogen større Sagtyndighed. Forat det altsaa ikke skal finde Sted og forat Sogneforstanderskaberne ikke skulle gaar ud fra en saadan Betragtning, har man anset det heldigt, at lade det gaar ud, da det ikke er til nogen Gavn, at det bliver staaende. Da den høitærede Indenrigsminister ikke har udtalt sig mod noget af de øvrige Endringsforslag, kan jeg hertil indskrænke mig, saameget mere, som der neppe vil blive taget særligt Hensyn til, hvad jeg forøvrigt kunde ønske at sige.

F. Mourier-Petersen: Jeg skal ikke forlænge denne Discussion, men blot, inden vi slutte Forhandlingerne, udtale min Beklagelse over, at det ikke er lykkedes i dette Lovforslag at faae optaget en Bestemmelse om de Biveie, der ikke findes paa Regulativet. Udvalget har imidlertid ikke troet, at det vilde være rigtig, her til tredie Behandling at fremkomme med

Endringsforslag i denne Retning, deels paa Grund af den Stemning, der har viist sig i Thinget, og deels paa Grund af den høitærede Ministers Modstand. Men jeg troer dog, at jeg udtaler ikke alene min egen, men ogsaa det store Fleertals Mening i saa Henseende, naar jeg fremhæver det Æstetiske i, om man kunde faae en Lovbestemmelse om de Biveie, der for Tiden henligge rets- og herreløse, og jeg vil derfor, inden disse Forhandlinger slutes, tilslade mig at henstille til den høitærede Ministers Overveelse, om det ikke er muligt til næste Session at faae forelagt saadanne Bestemmelser som dem, vi have søgt at faae ind i denne Lov.

B. Grichsen: Jeg skal ogsaa slutte mig til den ærede sidste Taler, idet han henstiller til den høitærede Minister, om vi ikke kunne imødesee et saadant Lovforslag, som af ham omtalt. Efter den Erfaring, jeg har indhentet ved mange Mars Reiser i forskjellige Egne, kan jeg forsikre, at der er overordentlig Trang til at faae en saadan Lov. Derimod er der en anden lille Bemærkning, som jeg glemte før, da jeg havde Ordet. Ved anden Behandling indrømmede den høitærede Minister, at dette Lovforslag, som det nu foreligger, ene og alene omhandler Forholdet mellem dem, der bruge Veiene indbyrdes, men ikke Forholdet imellem dem paa den ene Side og de Lodseiere, over hvis Marker Veiene løbe, og som ikke benytte Veiene, paa den anden Side. Dette Forhold ligger altsaa hen, men jeg maa tilstaae, at jeg seer næsten ikke, hvorledes det vil være muligt at udgaae ogsaa at faae fat i det. Det er meget ofte Tilfældet ved en saadan Veie, at for nogle af Lodseiernes Vedkommende gaar en saadan Veie over deres Marker, og derefter kommer man til nogle Marker, hvor Lodseierne ikke bruge Veien, saa kommer man atter til andre Marker, hvor det Første er Tilfældet, og det vilde dog være høist unaturligt, om man ikke kunde tage den hele Veie under Behandling. Jeg troer, at det meget godt havde kunnet lade sig indordne under denne Lov, og jeg er temmelig overbevist om, at man i Praxis vil tage disse Veie med under Loven, og hvis jeg ikke havde næret den